

тогазъ поведение, чрѣзъ масса удобрѣния съществующия държавенъ режимъ, па даже чрѣзъ молитетвувания дългоденствия на Господаря и пр. Тѣзи имъ подлости и даватъ възможность, както на Миларова, така и на неговитѣ другари, да твърдятъ на прѣдварителното слѣдствие, че дѣйствително сж се биле отрѣкли отъ кроенитѣ въ Руссия заговори и сж се завърнали въ България съ едпнственната цѣль, да се прѣдадѣтъ на мирни занятия, още по-вече, че се ужъ убѣдили въ безсилнето на русската политика спрямо отечеството ни. Впрочемъ, може би, тѣзи имъ увѣрениа би изглѣждали до нѣгдѣ и правдоподобни, ако не биха биле тѣй наглѣдно опровергнати отъ дневникътъ, отъ когото се вижда, че сегашното имъ отричание е работа така сжщо прѣдвидѣна, скроена, дълго обсъждана и удобрена. Все съ тази цѣль Миларовъ отрича и да е говоралъ на свидѣт. Пенкова за заговорътъ и за бомбитѣ, при срѣщанието имъ на Сливненскитѣ лхджи.

Константинъ Поповъ и бившии поручикъ Василиевъ сж тоже уловени и привлѣчени въ качеството на обвиняеми. Първия отъ тѣхъ поддържа напълно показанията на Св. Миларовъ; вториятъ-же, като признава, че е участвувалъ въ засѣданията на заговорщицитѣ, отказа да е дѣлилъ съ тѣхъ паритѣ и оржжието, които имъ бивали давани отъ рускитѣ славянски благотворители, а така сжщо — да е давалъ обѣщание или зѣмалъ отгортъ си нѣкакви обязанности по извършванието на заговорътъ. При това добавя, че бидейки на служба въ руската армия, получилъ задграниченъ отпускъ, взѣлъ отъ Кривцова 100 рубли въ заемъ, които щѣлъ да му върне, когато получилъ пари отъ брата си, и отишелъ въ Одринъ да се види съ послѣдния, гдѣто случайно се срѣщналъ съ К. Попова, съ когото приказвалъ ли е или не за Миларова, не помни. Обаче, тия му домогвания напълно се опровергаватъ, не само отъ показанията на помѣнатитя двама обвиняеми, но и отъ приловената при тримата тѣхъ корреспонденция. (Пашка . . . л. . . ).

II. На 18 Мартъ 1891 г. Софійския жителъ Никола Ми-таковъ, при распитванието си въ качество на свидѣтель, показалъ, че прѣзъ Декемврий 1890 г. срѣщналъ го обвиняемия Тома Георгиевъ и му открилъ, че имало скрити въ градътъ емигранти, които щѣли да убиятъ Княза и Стамболова, и, че за поддържаннето трѣбвало му пари, които той нѣмалъ; за това молилъ го да му заеме 1000 лева. Свидѣтеля му обѣщалъ,